

فصلنامه علمی - پژوهشی گیاه
و زیست بوم
سال ۷، شماره ۲۶، بهار ۱۳۹۰

اثر تنش خشکی بر جوانه‌زنی گونه‌های

Agropyron desertomom, *Bromus tomentellus*, *Secale montanum*

سیده مهدخت مداح^{۱*}، ساسان فرهنگیان کاشانی^۲، علی اشرف جعفری^۳

چکیده

به منظور بررسی واکنش تنش خشکی ناشی از اثر پلی اتیلن گلیکول به جوانه‌زنی و چگونگی رشد و نمو گونه‌های *Agropyron desertomom*, *Bromus tomentellus* و *Secale montanum*، آزمایش فاکتوریل بر پایه‌ی طرح کاملاً تصادفی در ۴ تکرار در آزمایشگاه گیاه‌شناسی دانشگاه آزاد واحد شهرری در سال ۱۳۸۷ انجام گرفت. سطوح مختلف تنش خشکی با غلظت‌های متفاوت PEG (شاهد، ۲-، ۴-، ۸- و ۱۲- بار) بر نمونه‌های مورد آزمایش اعمال شد و از هر گونه دو ژنوتیپ انتخاب گردید. داده‌ها ثبت و صفات درصد و سرعت جوانه‌زنی، طول ساقه‌چه، طول ریشه‌چه، طول گیاهچه، نسبت S/R، شاخص بنیه بذر و وزن خشک گیاهچه آنالیز شدند.

نتایج آماری تفاوت معنی‌داری را بین گونه‌ها از نظر کلیه صفات نشان داد و بین ارقام، سطوح مختلف تیماری و اثر متقابل آن‌ها نیز اختلاف معنی‌داری در سطح ۱٪ بدست آمد. همچنین صفات مورد مطالعه در سه گونه با افزایش غلظت PEG کاهش یافت.

کلمه‌های کلیدی: پلی اتیلن گلیکول، جوانه‌زنی، تنش خشکی، آگروپیرون، بروموس و چاودار

۱- دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شهرری، گروه زیست‌شناسی، تهران، ایران. * مسئول مکاتبه. (mahdokht120@yahoo.com)

۲- دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شهرری، گروه کشاورزی، تهران، ایران

۳- مؤسسه تحقیقات جنگل‌ها و مراتع کشور، تهران، ایران

تاریخ دریافت: پاییز ۱۳۸۸ تاریخ پذیرش: زمستان ۱۳۸۸

مقدمه

تولیدات گیاهی تا حد زیادی تحت تاثیر تنش‌های محیطی قرار گرفته و یافتن نواحی عاری از تنش که در آن جا بتوان به عملکرد بالقوه دست یافت بسیار مشکل می‌باشد. خشکی از مهمترین عوامل محدود کننده‌ی رشد گیاهان در سرتاسر جهان و شایع‌ترین تنش محیطی است که تولید تقریباً ۲۵ درصد اراضی جهان را محدود ساخته است (Kramer, ۱۹۸۳).

ایران با میانگین بارندگی ۲۵۲ میلی‌متر و میزان تبخیر و تعرق شدید که ۶ درصد بیش‌تر از حد متعارف جهانی می‌باشد جزء سرزمین‌های خشک دنیا محسوب می‌شود. کاشت گیاهان علوفه‌ای به خصوص گونه‌های مقاوم و کم توقع در اراضی دیم و مراتع فرسوده، ضمن جلوگیری از فرسایش خاک و هدر رفت آب با تولید علوفه به رونق دامپروری و تحقق اهداف برنامه چهارم توسعه کمک خواهد نمود (جعفری، ۱۳۸۴).

به طور کلی با تداوم دوره‌ی خشکی و کاهش پتانسیل آب خاک و گیاه، تغییرات متابولیکی متوالی بروز می‌کند که در نهایت موجب مرگ گیاه می‌گردند (کوچکی و نصیری، ۱۳۷۱).

با افزایش تنش آب، سرعت رشد ریشه‌ها کاهش می‌یابد. البته رشد ریشه نسبت به رشد قسمت هوایی گیاه کم‌تر تحت تأثیر قرار می‌گیرد. به طوری که نسبت کلی ساقه به ریشه افزایش می‌یابد (حیدری شریف‌آباد، ۱۳۷۹).

میزان صدمه وارده به گیاهان، به سن فیزیولوژیکی، میزان تنش آب و گونه گیاهی بستگی دارد. به طور کلی اعضای از گیاه، که در زمان بروز تنش دارای رشد سریع‌تر هستند، بیش از همه صدمه می‌بینند (حیدری شریف‌آباد، ۱۳۶۸).

آذرینوند و همکاران (۱۳۸۲) نشان دادند که حداکثر جوانه‌زنی دو گونه از جنس *اگروپیرون* در پتانسیل آبی ۰/۳- مگاپاسکال می‌باشد و با کاهش مقادیر پتانسیل آب، جوانه‌زنی طول ریشه‌چه و کلئوپتیل نیز به طور معنی‌داری کاهش می‌یابد. همچنین گزارش نمودند در مرحله‌ی جوانه‌زنی گونه‌ی *Agropyron cristatum* نسبت به تنش خشکی از *Agropyron desertorum* مقاوم‌تر است. در تحقیقی که تنش آبی ۵۰ و ۷۰ درصد ظرفیت زراعی بر میزان ماده‌ی خشک دو گونه از گیاه اسپرس *Onobrychis viciifolia* و *Onobrychis radiate* در شرایط گلخانه‌ای مورد بررسی قرار گرفت، در هر دو گونه‌ی تنش کمبود آب سبب کاهش میزان ماده‌ی خشک و رشد نسبی شد. اما نسبت ریشه به اندام هوایی، طول و وزن ریشه افزایش داشت و در گونه‌ی *Oradiate* این افزایش بیش‌تر از گونه *O. viciifolia* بود. در مجموع بررسی‌ها در این پژوهش گونه‌ی *Oradiate* مقاوم‌تر بود (رامک و همکاران، ۱۳۸۵).

رزمجو و همکاران در ۱۳۸۵ ضمن بررسی اثر تنش خشکی حاصل از پلی اتیلن گلیکول بر جوانه‌زنی توده‌های مختلف شبدر بیان داشتند، پس از دو هفته بین توده‌های مورد مطالعه از لحاظ درصد جوانه‌زنی، سرعت جوانه‌زنی، طول ریشه‌چه، طول ساقه‌چه و وزن خشک گیاهچه اختلاف معنی‌دار وجود داشته است. بیش‌ترین درصد و سرعت جوانه‌زنی مربوط به تیمار شاهد و کم‌ترین آن‌ها مربوط به تیمار پتانسیل ۸- بار بود. تیمار شاهد کم‌ترین و تیمارهای ۶- و ۸- بار بیش‌ترین وزن خشک گیاهچه را داشتند.

اگروپیرون *Agropyron* از خویشاوندان وحشی گندم است که صفت تحمل به شوری را نشان می‌دهد و قادر به تلاقی با گندم می‌باشد، این جنس در ایران ۲۳ گونه گیاه چند ساله دارد، که در مناطق

گونه‌های مرتعی مقاوم به خشکی تحقیق حاضر انجام گرفت.

مواد و روش‌ها

این آزمایش به منظور بررسی اثر خشکی بر جوانه‌زنی و رشد گیاهچه در سه گونه‌ی مرتعی از خانواده‌ی گندمیان: آگروپیرون، بروموس و چاودار، در ژرمیناتور انجام گرفت.

بذرها از بانک ژن منابع طبیعی ایران وابسته به مؤسسه تحقیقات جنگل‌ها و مراتع تهیه شد. بر روی نمونه‌ها به مدت دو هفته پیش تیمار سرما در دمای ۴ درجه سانتی‌گراد اعمال گردید. قبل از آغاز آزمایش، بذرها با قارچ‌کش ویتاواکس ضد عفونی شدند و برای هر جمعیت ۴ پتری سترون شده تهیه شد و در داخل هر یک ۲۵ عدد بذر قرار داده شد و تیمارهای خشکی (شاهد صفر، -۲، -۴، -۸، -۱۲- بار) بود که برای ایجاد این سطوح پتانسیل آب از پلی اتیلن گلایکول ۶۰۰۰ (PEG۶۰۰۰) از طریق معادله زیر استفاده گردید (Michel & Kaufmann, ۱۹۷۳).

استپی سرد و مناطق معتدله می‌روید و ارزش مرتعی قابل توجهی دارد (مظفریان، ۱۳۷۳ و ۱۳۷۷).

بروموس در ایران ۳۵ گونه‌ی گیاه علفی گندمی دارد که بیش‌تر آن‌ها یک ساله بوده و گونه‌های چند ساله آن اغلب در مراتع کوهستانی پراکنده‌اند و دارای ارزش علوفه‌ای و حفاظت خاک هستند (مظفریان، ۱۳۷۷). گونه‌ی *Bromus tomentellus* یکی از گونه‌های مرتعی فراگیر، خوش خوراک و مقاوم به آفات و امراض کشور می‌باشد (میرزایی ندوشن و همکاران، ۱۳۸۱). چاودار در ایران ۶ گونه دارد که در این میان *Secale montanum* در ردیف یکی از گیاهان با ارزش مرتعی است و معمولاً در دامنه‌های کوهستانی می‌روید (مظفریان، ۱۳۷۳ و ۱۳۷۷).

با توجه این‌که اکثر مطالعات در زمینه اثر تنش خشکی بر جوانه‌زنی مربوط به گیاهان زراعی به ویژه غلات بوده است و مطالعات بسیار کمی بر روی گیاهان مرتعی صورت گرفته و نظر به اهمیت حفظ مراتع ایران در برابر تنش خشکی و شناخت دقیق

$$\psi_s = (1.18 \times 10^{-2}) \cdot C_2 - (1.18 \times 10^{-4}) \cdot C_2 + (2.67 \times 10^{-4}) \cdot CT + (8.39 \times 10^{-7}) \cdot CT^2$$

(seedling) و نسبت ساقه به ریشه (S/R) اندازه‌گیری شد، سرعت جوانه‌زنی و شاخص بنیه بذر بر اساس فرمول‌های زیر محاسبه و وزن خشک گیاهچه با ترازوی دقیق توزین شد.

سپس ظروف پتری در ژرمیناتور با دمای ۲۵ درجه و میزان روشنایی ۱۶ ساعت و تاریکی ۸ ساعت قرار گرفت. شمارش بذور جوانه زده، از روز سوم بصورت یک روز در میان انجام گرفت. شمارش بذور جوانه زده سه هفته به طول انجامید. در انتها درصد جوانه‌زنی، طول ساقه‌چه و ریشه‌چه، طول گیاهچه

افزایش شدت کم آبی درصد جوانه‌زنی نسبت به شاهد کاهش معنی‌داری یافته است و کم‌ترین درصد جوانه‌زنی مربوط به نمونه تحت تنش ۸- بار است.

سرعت جوانه‌زنی:

بیش‌ترین سرعت جوانه‌زنی مربوط به چاودار است و بین آکروپیرون و بروموس از این نظر اختلاف معنی‌دار وجود ندارد. اما بین سطوح مختلف پتانسیل آبی بیش‌ترین سرعت مربوط به شاهد می‌باشد و با شروع تنش سرعت جوانه‌زنی به طور معنی‌دار کاهش می‌یابد.

طول ساقه‌چه:

بیش‌ترین مقدار این صفت در بین ۳ گونه‌ی مربوط به بروموس می‌باشد و کم‌ترین آن متعلق به چاودار است. مقایسه‌ی میانگین‌های طول ساقه‌چه کاهش معنی‌دار آن را در سطوح مختلف تنش آبی نسبت به شاهد نشان می‌دهد.

طول ریشه‌چه:

در بین گونه‌ها وضعیت این صفت عکس ساقه‌چه است به طوری که بیش‌ترین طول ریشه‌چه مربوط به چاودار است و کم‌ترین طول نیز مربوط به بروموس است. با اعمال تنش خشکی کاهش طول ریشه‌چه به طور معنی‌داری مشاهده شد و این کاهش با افزایش شدت تنش افزایش یافت.

طول گیاهچه:

در بین ۳ گونه از نظر طول گیاهچه تفاوت معنی‌داری وجود ندارد. اما اثر سطوح مختلف تنش

$$GS = \sum_i^j ni / Di$$

GS = سرعت جوانه‌زنی

ni = تعداد بذره‌های جوانه زده در روزهای شمارش

Di = تعداد روز پس از شروع آزمایش

$$VI = \frac{\%Gr.SL}{100}$$

VI = شاخص بنیه بذر

%Gr = درصد جوانه‌زنی بذر

SL = طول گیاهچه

آزمایش فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی در ۴ تکرار به اجرا درآمد و جهت تجزیه داده‌های حاصل از آزمایش و رسم نمودارها از نرم افزارهای SAS۹, Minitab و Excel۲۰۰۳ استفاده شد.

نتایج

بر اساس جدول ۱ و نمودار ۱ اثر تیمارهای خشکی اعمال شده و گونه‌های به کار گرفته شده در کلیه صفات مورد بررسی در سطح ۱٪ معنی‌دار می‌باشد. مقایسه‌ی میانگین‌ها بر اساس جدول ۲ نتایجی به شرح زیر را بیان می‌دارد:

درصد جوانه‌زنی:

مقایسه‌ی میانگین‌ها نشان داد بیش‌ترین درصد جوانه‌زنی بین ۳ گونه مربوط به چاودار و کم‌ترین آن مربوط به آکروپیرون بود. در بین سطوح مختلف تنش خشکی مشاهده شد که از تیمار ۴- بار با

کم آبی بر این صفت معنی دار است و با افزایش شدت تنش طول کاهش می یابد.

نسبت ساقه به ریشه:

بیشترین مقدار این صفت در بین ۳ گونه مربوط به بروموس می باشد و کمترین آن متعلق به چاودار است. در بین سطوح مختلف تنش خشکی مشاهده شد که از تیمار ۴- بار با افزایش شدت کم آبی نسبت ساقه به ریشه نسبت به شاهد کاهش معنی داری یافته است.

شاخص بنیه بذر:

از نظر صفت مورد نظر تفاوت معنی داری بین گونه ها وجود ندارد. اما اعمال تنش خشکی موجب کاهش معنی دار شاخص بنیه بذر شده است و با این کاهش در شدت های بالای تنش کم آبی بیش تر است.

وزن خشک گیاهچه:

مقایسه ی میانگین ها نشان داد بیشترین وزن خشک گیاهچه بین ۳ گونه مربوط به چاودار و کمترین آن مربوط به آگروپیرون بود. در بین سطوح مختلف تنش خشکی در نمونه شاهد و تنش ۲- بار کمترین وزن خشک مشاهده شد.

بررسی اثر متقابل گونه در تیمار خشکی در جدول ۳ نشان داد در مجموع چاودار در سطوح مختلف تنش از نظر درصد و سرعت جوانه زنی تقریباً به طور معنی داری بیشترین مقادیر را به خود اختصاص داده است. سطوح بالاتر تنش بر روی طول ساقه چه، ریشه چه، طول گیاهچه و نسبت ساقه به ریشه گونه ها به طور معنی داری اثر منفی داشته است. در این میان بیشترین مقادیر طول ساقه چه و نسبت S/R مربوط به بروموس و آگروپیرون به ویژه در نمونه های شاهد و سطوح پایین خشکی می باشد و برعکس بیشترین مقادیر طول ریشه چه و وزن خشک مربوط به چاودار می باشد. شاخص بنیه بذر در همه ی گونه ها در نمونه های شاهد بیش تر است. در ارتباط با طول گیاهچه تنش خشکی موجب کاهش طول در هر ۳ گونه شده است.

جدول ۱- نتایج تجزیه واریانس اثرات خشکی بر روی صفات مورد مطالعه در مرحله جوانه زنی بذور *Secale montanum* و *Bromus tomentellus*، *Agropyron cristatum* در ژرمیناتور

منابع تغییرات	درج ۵ آزادی	درصد جوانه زنی	سرعت جوانه زنی	طول ساقه چه	طول ریشه چه	طول گیاه چه	نسبت ساقه به ریشه	شاخص بنیه بذر	وزن خشک گیاه چه
گونه	۳	۳۳۴۵.۸	۱۳۰.۴	۴۲۵.۵	۲۸۸۳.۶	۴۸۹۷.۷	۰.۷۰**	۲۲۴۷.۵	۱۸۷۳۲.۴
خشکی	۴	۶۶۳۳.۲	۹۰.۶	۴۲۴۸	۳۱۵۷.۵	۱۵۷۸۴	۱.۳۶**	۹۶۷۶.۶	۲۶۹.۶
گونه در خشکی	۸	۱۶۵۶.۶	۲.۰۲	۲۱۶.۱	۶۰۴.۵	۱۳۱۳.۹	۰.۱۴*	۱۳۱۴.۹	۵۳.۰۲
خطا	۴۷	۱۱۱.۷	۱.۳۴	۵۶.۱	۵۰.۶	۱۵۱.۹	۰.۰۴۵	۲۰۰.۵	۲۶.۸۶

** و * = میانگین مربعات به ترتیب در سطح ۱ و ۵ درصد معنی دار هستند.

جدول ۲- مقایسه میانگین اثرات ساده و سطوح خشکی بر روی خصوصیات جوانه زنی بذر در گونه های *Secale montanum* و *Bromus tomentellus*، *Agropyron cristatum* در ژرمیناتور

فاکتورها	درصد جوانه زنی	سرعت جوانه زنی	طول ساقه چه	طول ریشه چه	طول گیاه چه	نسبت ساقه به ریشه	شاخص بنیه بذر	وزن خشک گیاه چه
گونه	۶۲/۵ c	۳/۶ b	۲۸/۸ b	۲۷/۴ b	۵۶ a	۰/۹۵ b	۵۸ a	۱۰/۴ c
بروموس	۷۸/۳ b	۴/۲۷ b	۳۸/۸ a	۲۱/۳۳ c	۴۹ a	۰/۳۷ a	۴۶ ab	۲۶ b
چاودار	۸۷ a	۸/۵۲ a	۱۶/۴ c	۳۴/۷ a	۵۱/۲ a	۰/۴۲ c	۴۵ ab	۹۴/۶ a

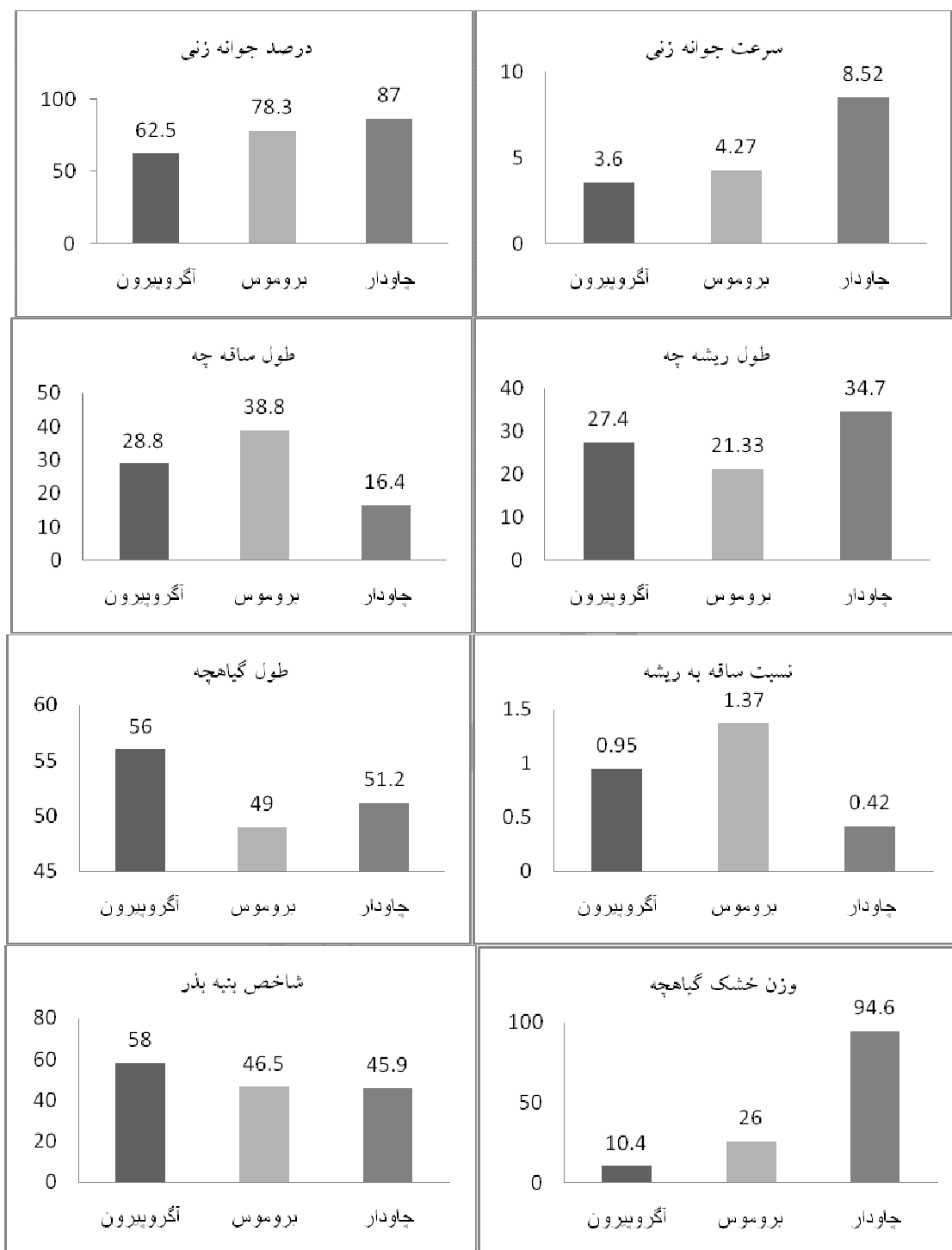
								خشکی
۳۷ c	/۳ ۸۳ a	/۲۹ ۱ a	۹۱/۵ a	۴۲/۹ a	۵۰/۴ a	۷/۹۱ a	۹۱/۵ a	شاهد
۳۸/۷ c	/۷ ۵۱ b	/۱۹ ۱ a	۵۸/۰۲ b	۲۸/۱ b	۳۱/۶ b	۶/۷۱ b	۸۹/۳ a	۲- بار
۸۲/۵ a	/۴ ۲۷ c	/۴۴ ۰ b	۲۷/۲ c	۲۱/۲ c	۸/۹۰ c	۳/۴۰ c	۵۸/۱ c	۴- بار
۵۴/۱ b	/۲ ۱۵ cd	/۳۱ ۰ b	۱۴ d	۱۰/۲ d	۳/۷۵ c	۲/۹۶ c	۴۰/۴ d	۸- بار
	/۵۰ ۶ d	/۲۲ ۰ b	۹/۴۰ d	۷/۶۰ d	۱/۸۰ c	۳/۰۲ c	۷۵ b	۱۲- بار

میانگین تیمارهایی که دارای حروف مشابه می‌باشند، بر اساس آزمون چند دامنه‌ای دانکن در سطح احتمال ۵٪ دارای تفاوت معنی‌داری نیستند.

جدول ۳- مقایسه میانگین اثرات متقابل ژنوتیپ در خشکی بر روی خصوصیات جوانه‌زنی بذر در گونه‌های *Secale montanum* و *Bromus tomentellus*، *Agropyron cristatum* در ژرمیناتور

فاکتور ه	درصد جوانه زنی	سرعت جوانه زنی	طول ساقه چه	طول ریشه چه	طول گیاهچه	نسبت ساقه به ریشه	شاخص بنیه بذر	وزن خشک گیاهچه
آگروپیرون								
شاهد	۸۶/۲ ab	۶/۱۷ d	۵۷ ab	۴۵/۲ b	۱۰۲/۲ ab	۱/۲۶ ab	۸۸/۵ a	۱۰/۲ d
۲- بار	۸۳/۷ ab	۵/۳۵ de	۴۶/۷ bc	۲۳/۷ b	۹۰/۲ b	۱/۲ b	۷۵/۲ ab	۱۲/۷ d
۴- بار	۶۵ c	۲/۷ fg	۱۵ efg	۲۲/۲ c	۳۶/۵ ef	۰/۶۵ cd	۲۴/۵ de	۸ d
۸- بار	۱۵ de	۱ gh	۳ g	۶ f	۶ f	۰/۵ cde	۱ e	۸/۲۵ d
۱۲- بار	۰/۴۰ h	۰/۴۰ h	۳ g	۱۲ f	۱۲ f	۰/۳۴ cde		
بروموس								
شاهد	۹۵ a	۶/۲ d	۶۲/۷ a	۴۰/۷ b	۹۶/۷ ab	۱/۵۴ ab	۹۲/۵ a	۲۶/۲ c
۲- بار	۹۶/۲ a	۵/۳۵ de	۳۳/۷ cd	۲۰ cd	۴۶/۵ cd	۱/۶۶ a	۴۵ cd	۲۵/۷ c
۴- بار	۴۳/۷ d	۱/۲۷ gh	۱ g	۳/۲۵ f	۳/۷۵ f	۰/۴۸ cde	۲ e	۲۴/۵ c
چاودار								
شاهد	۹۰ ab	۱۳/۲ a	۴۷/۷ b	۶۵ a	۱۱۲/۷ a	۰/۷ cd	۱۰۱ a	۱۰۰ a
۲- بار	۹۰ ab	۱۰/۴ b	۱۹/۷ ef	۲۶/۲ c	۴۶ cd	۰/۷۲ c	۴۱/۵ cd	۹۶ a
۴- بار	۹۳/۷ a	۸/۴۰ c	۸/۷۵ fg	۵۷/۷ a	۶۶/۵ c	۰/۱۹ e	۶۲ bc	۸۲/۵ b
۸- بار	۸۶/۲ ab	۶/۸۷ cd	۴/۵۰ g	۱۷/۵ cde	۲۲ ef	۰/۲۵ de	۱۸/۷ de	۱۰۰ a
۱۲- بار	۷۵ bc	۳/۶۷ ef	۱/۵ g	۷/۲۵ ef	۸/۷۵ f	۰/۲۶ de		

میانگین تیمارهایی که دارای حروف مشابه می‌باشند، بر اساس آزمون چند دامنه‌ای دانکن در سطح احتمال ۵٪ دارای تفاوت معنی‌داری نیستند

نمودار ۱- مقایسه گراس‌ها از لحاظ خصوصیات جوانه‌زنی

بحث

با توجه به نتایج حاصل از نظر درصد و سرعت جوانه زنی چاودار نسبت به دو گونه دیگر، در برابر تنش خشکی مقاوم تر است ضمناً در این گیاه طول ریشه چه نیز بیشتر از ساقه چه است که به استقرار بهتر گیاه و مقاومت بیشتر آن نسبت به تنش خشکی کمک می نماید. نتایج بدست آمده در این تحقیق با نتایج آذرنیوند و همکارانش (۱۳۸۲) همسو می باشد.

در این پژوهش با کاهش پتانسیل های آب درصد جوانه زنی، طول ریشه چه و ساقه چه کاهش یافته است که می تواند در نتیجه افزایش غلظت محلول پلی اتیلن گلیکول و همچنین افزایش فشار و پتانسیل اسمزی محیط کشت باشد که منجر به کاهش جذب آب توسط بذور شده است و فعالیت های طبیعی گیاهچه را مختل می نماید. عدم تغییر وزن خشک گیاهچه در این تحقیق با نتایج تحقیقات (Elnadi ۱۹۶۹) مغایر می باشد. کاهش وزن تر و خشک می تواند ناشی از کاهش فشار تورگور سلول باشد که بر اساس معادله زیر می باشد:

$$dv/v.dt = m(\psi p - y)$$

$dv/v.dt$: تغییرات رشد در واحد زمان
 M : ضریب ثابت
 ψp : فشار تورگور
 y : حداقل آستانه فشار تورگور سبب کاهش و یا حتی توقف رشد می گردد.

تغییرات بیوفیزیکی چون کاهش نسبت اندام هوایی به ریشه به دلیل کاهش تبخیر و مصرف آب و نیز کاهش هزینه ی کربن و اختصاص یافتن سهم بیشتری از مواد اسیمیل شده به ریشه و سبب افزایش رشد ریشه شده است (آذرنیوند و همکاران، ۱۳۸۲).

خالصور و همکاران (۱۳۸۶) در بررسی اثر ده سطح تنش کم آبی ناشی از PEG۶۰۰۰ بر روی بذور سورگوم علوفه ای و ارزن گزارش نمودند که درصد جوانه زنی و بنیه بذر رقم اسپیدفید سورگوم بیشتر از رقم نوتریقید ارزن بوده است. با افزایش سطوح تنش آبی از ۰/۴ - مگا پاسکال به بالا درصد جوانه زنی و سرعت جوانه زنی بذور به طور معنی داری کاهش می یابد، همچنین بنیه بذر با تشدید تنش در هر دو گیاه کاهش می یابد. با تشدید تنش کم آبی از ۰/۴ - مگا پاسکال به بالا طول ریشه چه و وزن خشک آن به طور معنی دار کاهش یافت که این کاهش در مورد ساقه چه بیشتر بود و وزن خشک آن از همان سطوح اولیه تنش کاهش یافت. این نتایج با نتایج حاصل از پژوهش حاضر همسویی دارد. Sadeghian & Yavari (۲۰۰۴) نیز نشان داده اند که سطوح مختلف تنش کم آبی باعث ایجاد اختلاف معنی داری در جوانه زنی بذور و رشد اولیه گیاهچه ۹ رقم چغندر قند می گردد.

تغییرات بیولوژیکی کاهش اندام هوایی اولین خط دفاعی گیاهان به لحاظ کاهش تبخیر و

تأمین آب می‌باشد (Saab *et al.*, ۱۹۹۰). به طور کلی می‌توان گفت که رشد اندام هوایی (برگ و ساقه) در تنش‌های کمبود آب کم شده است، در صورتی که ریشه افزایش رشد داشته است. بنابراین کاهش اندام هوایی و افزایش رشد ریشه موجب بالا رفتن نسبت S/R در گیاهان تحت تنش شده که این موضوع از جمله تغییرات فیزیولوژیکی عمده سازگاری طی تنش کمبود آب می‌باشد، زیرا هزینه‌های مصرف ماده و انرژی در گیاه تحت تنش به حداقل می‌رسد و این مورد در بقای گیاه تحت تنش اهمیت دارد (Sharp *et al.*, ۱۹۹۰).

مسلماً مقاومت به خشکی نیز تحت تأثیر ژن‌هایی از گیاه می‌باشد. مشخص شده است در گیاه آگروپیرون خصوصیات کنترل فیزیولوژیکی مقاومت به خشکی، بر روی محل QTLs کروموزم‌های ۳E, ۵E, ۷E قرار گرفته است (Mohammadi & farshadfar, ۲۰۰۶).

مصرف آب و نیز کاهش هزینه‌های کربن و انرژی در گیاه می‌باشد (Saab *et al.*, ۱۹۹۰). ریشه در شرایط کمبود آب به لحاظ وزن تر و خشک و طول افزایش نشان داد که این امر در سازگاری و مقاومت گیاه تحت تنش کمبود آب به لحاظ کارآیی بیشتر ریشه در جذب آب مؤثر است (Sharp *et al.*, ۱۹۹۰).

گسترش و افزایش رشد ریشه توسط گزارش‌های Saab *et al.* (۱۹۹۰) تأیید شده است. افزایش رشد ریشه متأثر از تنظیم‌کننده‌های رشد به خصوص ABA به هنگام تنش کمبود آب می‌باشد

(Davies & Zahang, ۱۹۹۱). همچنین جلوگیری از توسعه کاهش اندام هوایی به هنگام تنش کمبود آب میزان مصرف کربن و انرژی را در اندام هوایی کاهش داده و بنابراین سهم بیشتری از مواد آسمیله شده می‌تواند در ریشه توزیع و سبب رشد بیشتر ریشه شود، افزایش رشد ریشه نیز دومین تغییر عمده بیوفیزیکی گیاه در افزایش مقاومت به خشکی و

منابع

- آذرنیوند، ج.، و م. ر. جواد. ۱۳۸۲. بررسی اثر تنش خشکی بر روی جوانه‌زنی دو گونه مرتعی از جنس آگروپیرون، مجله بیابان، جلد ۸، شماره ۲.
- جعفری، ع. ۱۳۸۴. نقش گراس‌ها و لگوم‌ها در تولید علوفه، همایش ملی گیاهان علوفه ای کشور.
- حیدری شریف‌آباد، ج. ۱۳۷۹. گیاه خشکی و خشکسالی، مؤسسه تحقیقات جنگلی و مرتع ص (۸۷-۱۰۲).
- حیدری شریف‌آباد، ج. ۱۳۶۸. مقایسه شش رقم گندم از نظر مقاومت به خشکی پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد جیرفت.

خالص‌ور.ش.، و م. آقا علیخانی. ۱۳۸۶. اثر تنش شوری و کم آبی بر جوانه‌زنی بذور سورگوم علوفه‌ای و ارزن مروارید، پژوهش و سازندگی شماره ۷۷، زمستان ۸۶.

رامک.پ.، ر. خاوری‌نژاد، ح. حیدری‌شریف‌آباد، م. رفیعی، و ک. خادمی. ۱۳۸۵. تأثیر تنش آب بر میزان ماده خشک و رنگیزه‌های فتوسنتزی در دو گونه اسپرس، فصلنامه پژوهشی تحقیقات ژنتیک و اصلاح گیاهان مرتعی و جنگلی ایران، جلد ۱۴، شماره ۲.

رزجو.خ.، و پ. حیدری‌زاده. ۱۳۸۵. تأثیر تنش خشکی بر جوانه‌زنی توده‌های شبدر، نهمین کنگره علوم زراعت و اصلاح نباتات ایران، دانشگاه تهران، پردیس ابوریحان. ۵-۷ شهریور.

کوچکی، ع.، و م. نصیری‌محلای. ۱۳۷۱. اکولوژی گیاهان زراعی، ص (۱۱۹-۱۰۶).

مظفریان، و. ۱۳۷۳. رده‌بندی گیاهی- کتاب اول: مرفولوژی تاکسونومی، نشر دانش امروز.

مظفریان، و. ۱۳۷۷. کتاب فرهنگ نام‌های گیاهان ایران، چاپ دوم، مؤسسه فرهنگ معاصر.

میرزایی‌ندوشن، ح.، ع. ر. وزبرجدي، و ق. کریم‌زاده. ۱۳۸۱. مطالعه کاربوتیپی و مورفولوژیکی جمعیت‌هایی از گیاه مرتعی بروموس (*Bromus tomentellus*). فصلنامه علمی- پژوهشی پژوهش و سازندگی، جلد ۱۵ شماره ۱، بهار ۱۳۸۱ ص ۲۳.

Davies W.J., and J.Zahang. ۱۹۹۱. Root signals and the relation of growth and development of plant in plant molecular Biology ۴۲: ۵۵-۷۶.

Elnadi, A.H. ۱۹۶۹. Water relation of beans, effect of water stress on growth and flowering (*Vicia faba*). Experimental of Agriculture ۵: ۱۹۵-۲۰۷.

Farshadfar, E., and R. Mohammadi. ۲۰۰۶, An evaluation of physiological indices of drought tolerance in *Agropyron* using multiple selection index Iranian Journal of Agricultural Sciences. CABI Abstract.

Kramer, P.J. ۱۹۸۳. Water relations of plants. Academic press. London. New York.

Michel, E., and R. Kaufmann. ۱۹۷۳. The osmotic potential of polyethylene Glycol ۶۰۰۰. plant physiolo. ۵۱, ۹۱۴-۹۱۶.

Saab, I.N., R.E. Sharp, J. Prichard, and G.S. Voetberg. ۱۹۹۰. Increased endogenous abscisic acid maintains primary root growth and inhibit shoot growth of maize seeding sat low water potentials. Plant physiology ۹۳: ۱۳۲۹-۱۳۳۶.

Sadeghian,S.Y., and N.Yavari. ۲۰۰۴. Effect of water deficit stress on germination and early seedling growth in sugar beet.

Sharp,R.E., T.C.Hsiao, and W.K.Silk. ۱۹۹۰. Growth of the maize primary root at low water potentials. II Role of growth and deposition of hexose and potassium in osmotic adjustment. Plant physiology ۹: ۱۳۳۷-۱۳۴۶.

Archive of SID